

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การวิจัยภูมิปัญญาชาวบ้านที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบหนังตะลุงนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ข้อมูลหลักในการวิจัย คือ บทเกี่ยวจอบหนังตะลุง จำนวน 150 บท โดยมีสาระการวิจัยดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1.1 เพื่อรวบรวมบทเกี่ยวจอบหนังตะลุง
- 1.2 เพื่อวิเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบหนังตะลุง

2. ขอบเขตของการวิจัย

- 2.1 ขอบเขตด้านข้อมูล
บทเกี่ยวจอบหนังตะลุง จำนวน 150 บท
- 2.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา
วิเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ ที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบหนังตะลุงในด้าน
 - 2.2.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา
 - 2.2.1.1 การใช้คำ
 - 2.2.1.2 การใช้สำนวนโวหาร
 - 2.2.2 ภูมิปัญญาด้านการสอน
 - 2.2.2.1 กลวิธีสอน
 - 2.2.2.2 สิ่งการสอน
 - 2.2.3 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ
 - 2.2.3.1 ภูมิปัญญาด้านความเชื่อ
 - 2.2.3.2 ภูมิปัญญาด้านการสร้างอารมณ์ขัน

ต่อไปนี้เป็น

2.2.3.3 ภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีศึกษาและรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นที่ศึกษาและรวบรวมบทเกี่ยวข้องหนังสือจากเอกสารและแถบบันทึกเสียงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

3.1.2 รวบรวมบทเกี่ยวข้องหนังสือจากนายหนังสือและผู้เขียนบทเกี่ยวข้องหนังสือโดยการจดบันทึกและบันทึกแถบบันทึกเสียง

3.2 วิธีจัดกระทำข้อมูล

3.2.1 ถอดแถบบันทึกข้อมูล รวบรวมข้อมูล

3.2.2 ตรวจสอบข้อมูล จัดพิมพ์ข้อมูล

3.2.3 จำแนกและวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.4 เสนอรายงานผลการศึกษารูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา

ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษาที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังสือ มีทั้งภูมิปัญญาด้านการใช้คำ ซึ่งมีทั้งการเล่นคำพวน การเล่นคำสัมผัส การเลือกสรรคำ และภูมิปัญญาด้านการใช้สำนวนโวหาร ซึ่งมีทั้งการใช้อุปมา การใช้อุปสรรค การใช้อุปนิพนธ์ และการใช้สัญลักษณ์

4.2 ภูมิปัญญาด้านการสอน

ภูมิปัญญาการสอนที่ปรากฏในบทเกี่ยวข้องหนังสือ จำแนกได้เป็น 2 ประเด็น คือ กลวิธีสอน ซึ่งมีทั้งการสอนโดยตรง การสอนโดยอ้างของเก่า การสอนโดยนำเอาวิธีหรือธรรมเนียมโลกมาอ้าง การสอนโดยอ้างสังขธรรม และสิ่งที่สอน ซึ่งมีทั้งปรัชญาชีวิต วิสัยและธรรมคาโลก คุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคุณธรรมและจริยธรรมในพระพุทธศาสนา เช่น ความกตัญญูคุณเวที ความสามัคคี ความเมตตาปราณี ความไม่ประมาท ความรู้จักคิดพิจารณา ความรู้จักตน ความมีสติจะ ความเคารพในการศึกษา ความเชื่อในพระรัตนตรัย ความเข้าใจในความจริงของสรรพสิ่ง ความเชื่อกรรม และความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของตน ฯลฯ

4.3 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ

ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบนึ่งตะลุง ได้แก่ ภูมิปัญญาด้านความเชื่อ ซึ่งมีทั้งความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ และความเชื่อในหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา ภูมิปัญญาด้านกรสร้างอารมณั์ขัน ซึ่งใช้กลวิธีใช้คำ 2 แจ๋ 2 มุม และภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ ซึ่งมีทั้งการเชื่อมความโดยยกวิสัยหรือธรรมคาโลกมาอ้าง แล้วสรุปปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นเช่นนั้น การเชื่อมความ โดยยกวิสัยหรือธรรมคาโลกมาอ้างแล้วสรุปปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นตรงข้าม และการเชื่อมความ โดยการเปรียบเทียบคือเปรียบเทียบของสิ่งหนึ่งว่าแตกต่างกับอีกสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่มีมีลักษณะร่วมกัน

5. อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยมีข้อที่น่าสังเกต ดังนี้

5.1 ภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษาที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบ โดยเฉพาะการเล่นคำพวน ซึ่งเมื่อพวนแล้วได้ความหมายใหม่ เช่น หลงคน - หล่นคน, ใจนาง - จางใน, ก่อตัวสั้น - กลิ่นสาว ฯลฯ และการเล่นคำสัมผัสพิเศษแบบกลบท คือ กลบทอักษรบริพันธ์ กลบทัวพันหลัก กลบทสะบัดสะบั้ง เป็นภูมิปัญญาที่น่าสนใจศึกษาวิเคราะห์ทั้งในแง่การใช้คำพวน ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมการใช้ภาษาของชนภาคใต้ และการได้รับอิทธิพลจากคำรา "ยศกิจ" หรือ "กลบทสิริวิบุลยกิจ" ตำรากลบทเล่มสำคัญของสังคมไทย

5.2 ภูมิปัญญาด้านการสอนที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบทั้งกลวิธีสอน ซึ่งมีหลายวิธี และเนื้อหาที่สอนซึ่งมีหลากหลาย เป็นสิ่งที่แสดงภูมิปัญญาการสอนและด้านอื่นของผู้ใช้เป็นอย่างดี เนื้อหาที่สอนซึ่งส่วนใหญ่เป็นคุณธรรมและจริยธรรมในพระพุทธศาสนา เป็นสิ่งยืนยันถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระพุทธศาสนากับสังคมภาคใต้ได้เป็นอย่างดี

5.3 ภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ที่ปรากฏในบทเกี่ยวจอบทั้งภูมิปัญญาด้านความเชื่อ ภูมิปัญญาด้านการสร้างอารมณั์ขัน และภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ นอกจากจะแสดงถึงภูมิปัญญาของผู้ใช้แล้วยังมีข้อสังเกตบางประการ คือ

5.3.1 ภูมิปัญญาด้านความเชื่อ ซึ่งมีทั้งความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติและความเชื่อในหลักธรรมในพระพุทธศาสนา เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความหลากหลายและการผสมผสานทางวัฒนธรรมของชนแถบนี้

5.3.2 ภูมิปัญญาด้านการสร้างอารมณั์ขัน โดยใช้คำ 2 แจ๋ 2 มุม ปรากฏแม้ในบทเกี่ยวจอบ แสดงว่าชาวบ้านมีอารมณั์ขัน ช่างคิด รู้จักมนุษย์ และรู้จักดำเนินชีวิตด้วย

5.3.3 ภูมิปัญญาด้านการเชื่อมความ ซึ่งมีทั้งการเชื่อมความโดยกวีสมัย หรือ ธรรมดาโลกมาอ้างอิงเปรียบว่าเหมือนหรือแตกต่าง และเชื่อมความ โดยการเปรียบเทียบของ สองอย่างที่มีลักษณะร่วมกัน แสดงถึงความช่างสังเกต รู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ของผู้ใช้ คุณ สมบัติดังกล่าวควรสืบสาน เพราะเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งต่อการสร้างสรรค์งานและการดำรงชีวิต

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

6.1 ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา ทั้งด้านการใช้คำ และการใช้สำนวนโวหาร ขณะเดียวกันควรให้ความรู้ด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะการใช้คำ การใช้สำนวนโวหาร และการใช้กลบทแก่ผู้แต่งบทหนึ่งตะลุง นายหนึ่งตะลุง และสังคมด้วย

6.2 ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านการสอน ทั้งกลวิธีสอนและสิ่ง ที่สอน และควรให้ความรู้ด้านหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา ทั้งแก่ผู้แต่งบทเกี่ยวจ้อ และนายหนึ่งตะลุง และสังคม

6.3 ควรจะมีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาด้านอื่น ๆ ทั้งด้านความเชื่อ การ สร้างอารมณ์ขัน การเชื่อมความ และควรให้ความรู้ด้านดังกล่าวนี้ ทั้งแก่ผู้แต่งบทเกี่ยวจ้อ นาย หนึ่งตะลุง และสังคม

7. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ดังนี้

7.1 ควรวิจัยภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ที่ปรากฏในวรรณกรรมหนึ่งตะลุงให้ลึกซึ้ง และกว้างขวางยิ่งขึ้น

7.2 ควรวิจัยอิทธิพลของตำรากบพทศวิบุลกิตที่มีต่อวรรณกรรมหนึ่งตะลุง

7.3 ควรวิจัยภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้ ที่ปรากฏในวรรณกรรมพื้นบ้านภาคใต้ให้ กว้างขวางยิ่งขึ้น

7.4 ควรวิจัยอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่มีต่อภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้